

tel šofer Edvard Bauman z osebnim avtomobilom trgovskega zastopnika Gasparija iz Maribora prehiteti voznika. Isti čas je pripeljal iz Lave po Deškovi cesti na kolesu Jožef Zapšek, 27-letni čevljar, doma iz Bočne pri Gornjem gradu. Ker ni videl in ne slišal avtomobila, se je zagnal naravnost vanj. Pri padcu s kolesa si je prebil lobanjo in dobil še druge poškodbe. Stanje poškodovanega je resno.

Avtomobil padel v potok. V Logarsko dolino se je peljal na letovišče skozi Polzelo neki zagrebški trgovec. Pri majhnem potoku Lavica v Polzeli se je šofer izognil stari ženici tako močno na desno, da je avto padel v potok in se razbil. Oba potnika sta se precej obrezala in sta se vrnila iz Polzele v Celje in v Zagreb.

Avtomobil smrtno povozil posestnika. Alojz Heber, posestnik iz Sodinec, je vozil opeko mimo Kraljeve prodajalne v Ormož. Na najožjem mestu, kjer je glavni promet proti Ptuj, Čakovcu in Varaždinu, ga je nekdo vprašal, po čem je opeka. Heber radi ropotanja voza vprašanja ni razumel, zato je skočil na drugo stran ceste, da bi čul, kaj hoče neznanec od njega. V tem trenutku je privozil od Ptuja avto Geze Fajtija iz Lendave. Avtomobil je začel v Hebarja, da je ta v loku priletel na pločnik in si prebil lobanjo. Hitro so ga naložili na avto in hiteli z njim v bolnišnico, vendar je umrl po preteku par minut med prevozom.

Železniški uslužbenec ob nogo. V noči je v Trbovljah povozil vlak železniškega kretničarja Antona Hrastelja. Kolesa so mu odrezala desno nogo pod kolenom. Ponesrečenega so prepeljali hitro v ljubljansko bolnišnico. Revez bo ostal invalid vse življenje. Hrastelj se je srečno ognil enemu vlaku. Na preozkem prostoru ga je potegnil pod kolesa že drugi vlak, ki je privozil v nasprotni smeri na drugem tiru.

Huda nesreča v premogovniku v Zagorju ob Savi. V premogovniku Kotredež v Zagorju je zadnjo soboto podsulo rudarja Antona Zorko in Jožeta Žohar. Zorka so rešili tovariši s hudimi notranjimi

poškodbami, saj ima revež zlomljenih sedem reber. Spravili so ga najprej v bolnišnico bratovske skladnice in z večernim vlakom so ga odpeljali v Ljubljano. Žoharja so odkopali šele na večer in je bil mrtev. Smrtno ponesrečeni je star 50 let. Imel je 16 otrok. Od teh jih živi 11 in je najmlajši star dve leti.

Poveljnik našega orožništva general Jovo Naumovič ponesrečil z avtomobilom. Na ozkotirni progi Užice—Sarajevo se je zgodila 18. avgusta huda avtomobilska nesreča. Avtomobil vrhovnega poveljnika našega orožništva generala Naumoviča je zašel ob brzovlak. Sunek je bil tako silovit, da se je avto čisto razbil in so bili vsi potniki hudo ranjeni. General Naumovič ima zlomljeno desno roko in nogo. Najhujše poškodbe je dobila generalova soproga, katero so prepeljali v bolnišnico v Užice v brezupnem stanju in je tamkaj tudi umrla. Poškodovana sta bila generalova sina, orožniški polkovnik B. Vojič, orožniški narednik in šofer. Strašna nesreča se je pripetila radi tega, ker je zagledal šofer brzovlak v trenutku, ko avtomobila ni mogel več zaustaviti in je bilo trčenje neizogibno.

Razne požarne nesreče. Nočni požar se je pojavil na Melah pri Radencih v gospodarskem poslopju posestnice Marije Satler. Ker je bilo poslopje krito s slamo, je bilo kmalu v objemu plamenov, ki so se razširili še na v bližini stoječi škedenj, ki je imel istotako slamnato streho. Z gospodarskima poslopjema je zgorelo v njih shranjeno žito, krma, vozovi ter razno gospodarsko orodje z mlatilnico. Rešili so živino. Hlapec, ki je spal v hlevu, se je v zadnjem trenutku rešil iz plamenov. Strašne smrti je otel gasilec ob tej priliki šestletnega otroka. Satlerjeva ima 50.000 din škode, zavarovana je bila za borih 2000 din. — Ob priliki nevihte je v Velki udarila strela v hišo posestnika Franca Dokl. Zgorela je streha do zida in znaša škoda 12.000 din. — Maribor je po daljšem času doživel 19. avgusta krog osmih zjutraj požar. V velikem od starega mestnega ob-

zidja preostalem obrambnem stolpu ob Pristanu pri Dravi je izbruhnil ogenj. V stolpu je linel trgovec Arbeiter ogromno zalogo cunj ter starega papirja. Ta ropotija se je vnela in zgorelo je ostrešje stolpa, ki je last g. Reiserja iz Pekar pri Mariboru.

KRAJEVNI ŠOLSKI ODBORI!

Imate pravico, da tudi v bodoče kupujete v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj, kjer ste itak dobivali blago po najugodnejših cenah!

Razne novice.

Prijave za sprejem v škofijsko cerkvenoglasbeno šolo se naj najbolje preko župnijskih uradov pošljejo do 31. avgusta. Prijavijo naj se tudi učenci, ki nameravajo obiskovati drugi ali tretji letnik.

Drava ga je hitro naplavila. Zadnjih smo poročali, da je utonil nad Mariborskim otokom 19 letni splavar Franc Žafran iz Selnice. Truplo smrtno ponesrečenega je že naplavila Drava pri Dupleku.

Salezijanski sodruštvo in sodruštvo bodo imeli svoj sestanek v nedeljo 29. avgusta ob štiri popoldne v Mariboru v dvorani Zadržne gospodarske banke, Aleksandrova 6. Sestanek bo vodil salezijanec dr. Grzinčič.

Salezijanski dijak konvikt na Rakovniku v Ljubljani sprejema zdrave, npravno nepokvarjene fante za vse razrede srednjih šol (gimnazije, srednje tehnične in trgovske), izjemoma tudi za prvi razred meščanske šole. Ponavljalec ne sprejema. Vzdrževalnina je razmeroma nizka in se pridnim ter zares revnim dijakom po dogovoru še zniža. Natančnejše informacije dobite v prospektu, ki vam ga brezplačno pošlje Vodstvo salezijanskega zavoda Rakovnik — Ljubljana.

»Šenčurški dogodki.« G. dekan v Kranju Matija Škerbec je v podlistku v Kranju izhajajočega »Gorenjca« objavil opis znanih dogodkov v Šenčurju pri Kranju za časa JNS diktature in nasilnosti. V njih je razkrinal nasilja, laži in krivična ovađustva, ki so se dogajala. Pet let je preteklo od tega, kar so bile žrtve teh laži in ovađustev vodene po ječah v Kranju, Kamniku, Ljubljani, Belgradu in Sremski Mitrovici. Na željo, izraženo od več strani, je g. Škerbec sedaj izdal »Šenčurske dogodke« v posebni knjigi. Kot zanimiv prispevek k politični zgodovini Slovenije v zadnjih letih jo priporočamo.

Najboljši čuvaj blagajn

Skušnje so pokazale, da pred vlomilci ni varna nobena blagajna več. Najal so jo zavarovali s psi, jeklenimi oklepi, avtomatičnimi pištolami, nevidnimi žarki — vse to je bilo že dostikrat premajhno varstvo zoper vlomilce, ki so vse take naprave znali obiti ter blagajno vseeno izprazniti. Naposled je ostalo samo eno sredstvo, da obvarujejo, če že ne blagajne, pa vsaj denar pred vlomilci. To edino sredstvo je, da denarja ne spravljate v tako zavarovane blagajne, ampak da ga vedno sproti jemljete ven ter devlješ nekam, kjer ga nihče ne bo slutil. To pa močno pomaga, če si seveda bil tako previden, da res nihče ni vedel, kam si denar skril

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

33

»Nak! V vodnjak z njimi, da se naučijejo vode! Drugače nikoli ne bo lepega vremena.«

Tako so zbadali razposajeni mladi mojstra Gašparja. Ta pa se ni dal zmotiti, ampak je postavil vrečo z dežniki v kot za peč, potem si je stopil sam tja k točilnici po vrč vina in se usedel k onim za mizo.

»Saj smem, kajne?« je vljudno pobaral. »Veslega človeka ima še Bog rad, jaz pa sem zmerom dobre volje in si pojem.«

Kdor pa si poje rad, tega se ni kaj bat'.

Kar pa zaradi vremena menite, je pa tako, da se za dež nikoli ne moremo dovolj zahvaliti. Pohleven dež je pravi blagoslov božji. Ko bi dežja ne bilo, bi tuši sonca ne bilo.

Ko bi dežja ne bilo, bi se sonce zasmodilo že bilo.«

Sodnikov Lavrinc, ki je sedel v kotu, se je nakremžil in dejal hudobno:

»Jaz pa vem drugačno pesem, ki je lepša od te. Takole se glasi: Najsi je kaj še tako prikrito, pod božjim soncem nič ne ostane skrito.«

»To je lep verz, pa vsakomur se ne poda prav.«

»Ali cikaš name?« se je Lavrinc razburil.

»Že sam veš. Kjer koga srbi, tam tja kremplje

drži.«

»Hahaha,« so se nekateri zasmeljali, eden pa je vprašal: »Hej, mojsterček, ali je kaj novega po svetu?«

»Ne vem nič. Prihajam z Rut, tam sem prenočeval in sem prijadril šele pred kake četrt ure v kapelsko mesto. Sicer pa ne prodajam novic, ampak dežnike. Za novice še fige ne dam; saj še fige niso vredne.«

»Ali danes vemo tako, da kar poje od zlata in druge drage robe... O tisti šmarski Veroniki, ki si ji stric, vedo povedati, koliko zlatnine in biserov ima.«

»Prvič ni res, da sem Veroniki stric, po tem takem bi ji lahko še za babico bil; drugič pa ni to nič novega, ko pravite, da ima Veronika zlatnino. Čemu bi ji pa potem nosili z vseh krajev mašne plašče, da jih z zlatom izveze?«

»Ali ljudje vedo povedati, da ima cel zaklad. Kaj praviš, koliko zlatnine ima Veronika?«

»Hm, hm,« se je namuzal navihani možic, »biserov ima takole za dober piskrič, zlata pa za tri birne. Škoda, da se nobeden od vas ne more priženiti; to bi imel kaj moriti in preštovati!«

»Hahaha,« se je zarežal Kolarjev Albin, »mojster Gašpar vas ima lepo za norca.«

Vpisovanje v enoletni trgovski tečaj »Hermesa« dnevno. Absolventi z malo maturo imajo posebne ugodnosti. Zahtevajte prospekt! Maribor, Zrinjskega trg 1. 970

Na jesenskem ljubljanskem velesojmu od 1. do 12. septembra bodo prednjačili naši časniki s svojo obsežno in zanimivo razstavo slovenskega časnikarstva. Razstava bo nameščena v petih razstavnih zgradbah. Častno predsedstvo ji tvorijo gg. ministri dr. Anton Korošec, dr. Franc Kulovec in dr. Albert Kramer. Razdeljena bo v tri glavne skupine časnikarstva: prikaz in razvoj naših pisanih in tiskanih časopisov. Časopisi v podobi, govorniki in peti časopis. Časopisi v živi sliki. Ogromno gradivo bo prikazano tako zanimivo in živo, da bo presenečen šlehorn obiskovalec. Stara tiskarna in stara papirnica bosta poživljali oddelek. Poseben oddelek je določen za razstavo naših časopisov v inozemstvu in za tujejezičen tisk v Sloveniji. Posebne oddelke bodo izpopolnjevali delavski tisk, kmetijski tisk, ženski tisk, mladinski in dijaški tisk, nabožni tisk, nacionalni, tujskoprometni tisk itd. Oddelek za poročevalstvo bo opremljen s krasnimi nazornimi grafikoni, slikami in modeli. Naj omenimo samo kompletno radioodajno postajo na kratke valove, ki bo v obratu, aparaturo za prenos slik v daljavo. Hellovi aparati za brezžični daljnopis, Siemensov daljnopis, model svetovne poročevalske službe itd. V oddelku za poročevalstvo bo zastopana tudi ljubljanska radijska oddajna postaja s studijem in ojačevalno napravo v obratu. Zanimanje vsekakor bo vzbujalo opremljeno uredništvo in moderna tiskarna. Tu bo urejevan in tiskan pred občinstvom dnevnik, ki bo izhajal na velesojmu. Pa tudi uprave lista in ekspedit bosta na razstavi nazorno prikazani. V posebnem paviljonu bodo prikazani časopisi v podobi. Predvsem bodo obiskovalci tu spoznali zgodovino naše ilustracije in grafike od najstarejših časov pred Trubarjem do današnjega dne. Da bo tudi v tem paviljonu živahno, poskrbe naši grafiki, ki bodo obiskovalcem kazali vse tehnike od lesoreza in bakroreza do litografije in fotokemičnih reproduktivnih procesov. Pred gledalci bodo risali, rezali, gravirali, jedkali in tiskali. V tem oddelku bo nameščena tudi moderna klisarna v obratu, razstava karikaturne in fotografске razstave. Naj omenimo še krasne razstave, ki jih pripravljajo naše tiskarne in založništva. V posebnem paviljonu bomo poslušali govornike in pete novine ter gledali poročila v živih slikah. Vsak dan bodo tekli filmski žurnali, poučni filmi o časnikarstvu in tisku, prav tako pa tudi filmi z našimi dogodki. Zelo zanimive bodo tudi ustmene novine, kjer bomo osebno spoznali naše najznanейše časnikarje. Časnikarske razstave se ne da opisati, treba jo je videti. Čeprav so časopisi samo mrtev papir, vendar bo ta razstava vsa pestra in živa.

Novo sredstvo za konzerviranje brezalkoholnih pijač — mošta. Davno že obstoji potreba po do-

Pri ljudeh visoke starosti, ki trpe na nerednem iztrebljanju, mudi čisto naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3-4 žlice dnevno skozi 8 dni, začeljeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahtevajte povsod

FRANZ - JOSEFOVA

vodo!

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

brem sredstvu za konzerviranje brezalkoholnega mošta od grozjia, kakor za vinogradnike, tako tudi za mnogoštevilne družine, izrečno za žene in otroke. Da odpomoremo tej splošni potrebi, je ministarstvo kmetijstva izdalo preteklo leto dovoljenje tvrciki »Radiosan« iz Zagreba, Dukljaninova 1, da lahko da v promet tako sredstvo, znano pod imenom »Nipakombin — A II«.

Obžalovanja vredni slučaji.

V mestnem parku napadena. Dne 18. avgusta zvečer se je sprehajala po mariborskem mestnem parku 68 letna gospa Terezija Herman iz Gradca, ki se mudi v Mariboru na obisku. Pripeljal se je proti njej mlad človek na kolesu, obstal in ji hotel izrgati ročno torbico. Stara gospa je kriknila na pomoč. Krika se je lopov ustrašil, skočil na kolo in zginil.

Potepuh okradel profesorjevo soprogo. Profesorjevi soprogi Mariji Dolar v Mariboru v Vildenrajnerjevi ulici je neznan potepuh iz kuhinje sunil ročno torbico, v kateri je imela dve hranilni knjižici in 400 dinarjev gotovine.

Prijet in predan sodišču pod sumom požigov. V Studencih pri Mariboru je bilo zadnje čase večje število požarov, ki so vsi izvirali iz namernega požiga. 18. aprila je nastal požar na leseni šupi posestnika Tschelligija pod Pekersko goro, ki je veliko poslopje vpepelil do tal ter povzročil 30.000 din škoda. Dne 24. maja je izbruhnil ogenj pri posestniku Omiču na Pekerski cesti. Zgorela je lesena uta za steljo. Dne 21. julija je zgorelo na njivi Črnka Antona iz Limbuša 35 velikih kopic rži. Na sličen način je bil že leta 1934 oškodovan v neposredni bližini posestnik

Franc Toplak, kateremu sta zgoreli na njivi dve kopici žita. Dne 5. avgusta je izbruhnil zopet požar na leseni uti mizarškega mojstra Franca Papeža na Pekerski cesti. Vsi ti požari bi bili lahko usodepolni, če bi ne bili v Studencih izredno čuječi in dobro opremljeni gasilci, ki so bili vedno kmalu po izbruhu ognja na licu mesta ter so nevarnost v kali zadušili. Orožniki v Studencih so marljivo iskali sled za požigalcem. Sum je padel na 28 letnega Ivana P. iz Studencev, katerega so sedaj aretirali. Proti njemu govori več okolnosti. Obtežilna je n. pr. sled kolesa, ki je šla od enega izmed pogorišč in se strinja z gumijevim plaščem na osumljenčevem kolesu. Poleg tega trdi več oseb, ki osumljenca poznajo, da je vdan strasti požiganja. Videli so ga nekajkrat v bližini gorečega poslopja kmalu potem, ko je ogenj izbruhnil. P. je pri zaslišanju vsako krivdo odločno tajil, a so ga orožniki aretirali ter ga izročili v sodne zapore.

Lepo nagrado bo dobil. V osebnem vaku v Mariboru je zaplenil poseben nastavljenec finančnega ministrstva za pobijanje tihotapstva kovčeg brez lastnika, ki je najbrž pobegnil v kak drug vagon. V kovčegu je bilo 576 vžigalnikov. Izsleditelj bo prejel od vsakega komada 10 din nagrade.

Podlegel poškodbi z nožem. V Studencih pri Mariboru je bil te dni pokopan slaščičarski mojster Rajko Gobec. Imenovani je podlegel poškodbi, katero mu je prizadjal z nožem neki F. Rožman.

Nočni tatovi odnesli trgovcu obleke za 10.000 din. Še neodkriti tatovi so bili na delu v noči pri trgovcu Alojziju Meško v Sobefincih pri Sv. Marku niže Ptujja. Najprej so skušali izpodkopati zid, nato so vrgli s tečajev vrata in so odnesli obleke za dobrih 10.000 din. Ukrađeno blago so odpeljali z vozom neznanokam v noč. Če bi kdo izsledil, da kak neznanec ponuja obleko okrog po deželi pod ceno, naj to javi oškodovanemu g. Mešku, ki mu bo dal za izsleditev lepo denarno nagrado. Orožniki so tudi pridno na delu in je upa-

»Odkod pa ima vso to bogatijo, ha?« je osorno vprašal Lavrinc.

»Hm, hm, če smem svojemu svaku, častitemu gospodu mežnarju, verjeti, je bilo to tako, da je prišel neki večer pozno na noč neki laški možicelj iz Benetk in je vso svojo drago robo zasul Veroniki pred noge, hehehe.«

»Slabo kaj veš, Gašpar!« se je oglasil krojač Murko. »Ljudje pravijo, da je to bila Mati božja iz Šmarja, ne pa kak beneški Lah.«

»Zaradi mene naj bo pa tako! Saj je Veronika pridna in pobožna.«

»Hinavka je, ničvrednica, ki je kos vsega,« je udrihnil Lavrinc, sodnikov sin, po njej.

»Ti, poba, nikar se mi preveč ne slini!« se je razvnel mojster Gašpar; »v naši deželi imamo še druga sodišča tudi, ne le to tukaj v Kapli. To bi pa rad čul, česa vsega je Veronika kos.«

»Da ji med prsti kaj obvisi, kadar takole okoli oltarjev smuka. Še ni pozabljeno, kaj vse je v šmarski cerkvi z oltarja izginilo.«

»Bolj razločno povej! Kdo naj razume tako čvekanje!« je zarobantil Gašpar, ki se je vedno bolj razburjal.

»Gašpar, ali ne razumeš po slovensko?« se je oglasil Kolarjev Albin; »ljudje pravijo, da sta Veronika in mežnar, tvoj svak, okradla šmarsko cerkev, potem pa sta si namislila tisto storijo o razbojnikih.«

Mojster Gašpar je kar zazijal. Prvi hip mu je vzelo besedo, potem pa je planil pokonci in je zakričal, da se mu je obraz kar rdeče in modro napihnil:

»Kdo pravi to? Kdo, kdo, kdo?«

»Ljudje pravijo tako,« je odgovorilo več fantov.

»Ljudje, ljudje — to so Turki in Kitajci tudi.

Ali za ime vprašam, za ime!«

»Vprašaj Lavrinca!«

»Povej, če imaš trohico poštenja v sebi!« ga je pozval Gašpar in oči grozovito zasukal.

»Jaz nisem ničesar rekel, jaz sem le čul, kar sem čul. Kdo pa mi je pravil, to te figo briga,« je odvrnil Lavrinc drzno; »sumljiva je mežnarjeva deklina gotovo. Saj tiste reči, ki so jih doslej našli iz šmarske cerkve, so ležale vedno kje tam, kjer je tik poprej hodila ona.«

»Kdo se more tako grdo, ostudno, nesramno lagati? — Jaz in grofov jagar, midva sva srečala prava razbojnika, midva sva našla tisto reč, ki je priča dovolj, kdo je Marijo okradel. Če sta tatuna tako meni nič tebi nič lahko ušla, je bilo to le zaradi tega mogoče, ker imamo v Kapli tako čednega sodnika, ki mu je za božji rop toliko mar, kakor da je kaka ciganka kje kuro ukradla. Morda ga je višja gosposka zdaj zaradi tega prišla pa bi se rad izmazal in poštenim ljudem obesil krivdo in kazen za to hudobijo. Da, le poslušaj pa povej to svojemu častitemu očetu!«

in da si ga dobro skrili. — Sedaj pa je neki rimski trgovec iznašel novo sredstvo, ki prav zanesljivo požene od blagajne najhujše vlomilce. Neki bogati trgovec v Rimu je nekega večera iz svoje pisarne, kjer je imel blagajno in v njej veliko denarja, nankrat zaslišal močan ropot ter alno razbijanje. Naglo je vrgel čez glavo nekako mrežo, si brž prižgal pipo ter planil v sobo, kjer je bila njegova blagajna. In kaj je našel tam? — Na tleh sta ležala dva vlomilca — oba že nezavestna. Kdo ju je omočil in premagal? Strupeni plini? Smrtni žarki? Kaj še! Čebele! — Prebrisani trgovec je namreč svojo blagajno zaupal straži ene same čebelne družine, ki je

nje, da bo najdena sled za drznimi nočnimi vlomilci in tatovi.

Dve leti so vlamljali ter kradli. Orožnikom pri Sv. Marjeti pod Ptujem je uspelo, da so izsledili vlomilsko družbo, katere je uganjala svoj posel dve leti in ogrožala osebno varnost ter imetje prebivalcev na Polenškaku, pri Sv. Lenartu, po Sv. Lovrencu, Sv. Tomažu in Sv. Marjeti. Zaprtih je dosedaj osem oseb. Aretirani so priznali, da ima družba na vesti 200 ropov in tatvin, nad tisoč kokoši so pokradli in 21 ukradenih svinj so zaklali in pojedli. Zelo velike so pa količine pokradene obleke, perila in drugih predmetov. Preiskava se nadaljuje in bodo prijete izdali še razne druge krivice in sodelavce.

Kmetu izmaknil nad 5000 din. V Klopcah pri Slov. Bistrici je prišel h kmetu Leopoldu Brumecu neznanec, ki se je izdajal za prekupčevalca s sadjem. Ko se je gospodar nekoliko odstranil iz hiše, mu je izmaknil lažiprekupčevalec 5700 din.

Invalid in berač okraden. Skozi dobo deset let je hodil na Ptujsko goro berač Ivan Žafran, 45 letni invalid iz Slivnice pri Celju. Prenočeval je v Podložu pri posestniku Korošču na škednju. Ko se je zadnje dni zbudil zjutraj, je opazil, da mu je nekdo ukradel vse dokumente in 1693 dinarjev.

Delavec se obesil. V Preši v občini Majšperk so našli iz neznanega vzroka obešenega Franca Mohorko, 28 letnega delavca iz Stoperc.

Nočni vlomilec odnesel 15 fotografičnih aparatov. V noči na 21. avgust je bilo v Celju vlomljeno v izložbo fotografa Pessih. Vlomilec je odnesel 15 fotografičnih aparatov v vrednosti blizu 13.000 dinarjev.

Brezuspešen lov za vlomilecem. V gostilno Antona Štruklja, po domače pri Zibertu na Trati pri št. Vidu nad Ljubljano se je priplazil v nogavicah brez čevljev močan možki. Doma je bila samo gospodinja, ker so drugi bili zaposleni s spravljanjem otave. Nenzanec je dobil gospodinjino v prvem nadstropju in je zahteval

od nje s samokresom v roki denar in dragocenosti. Ženska se je tolovaja tako ustrašila, da niti govoriti ni mogla. Neznanec se je kar sam lotil raznih predmetov in si jih nadeval v žepo. Ko je čul, da je nekdo prišel, jo je urno ubral po stopnicah. Za njim se je spustil lovski čuvaj Jože Sušnik na kolesu. Ko je bil na tem, da bi bil vlomilca zgrabil, je ta ustrelil in zadel čuvaja v ramo. Nato mu je uspel pobeg. Vse govori, da gre v tem primeru za proslulega vlomilca Jožeta Bradeško, katerega že dolgo brezuspešno zasledujejo. Bradeško se skriva nekje po Polhograjskem pogorju in dela vlomilske izlete večasih tudi precej daleč naokrog.

DRUŠTVENE VESTI

Prevalje. V nedeljo 29. avgusta se bo vršila proslava 25 letnice Katoliškega prosvetnega društva v Prevaljah. Pridite!

Veliki kmečki tabor za Slovenske gorice

Prvi veliki kmečki tabor za Slovenske gorice 5. septembra v Jarenini! V starodavni in slavni Jarenini bo tega dne velik tabor, ki ga priredi okrajna Kmečka zveza za okraj Maribor levi breg. Dnevni red bo sledeči:

Ob 5 budnica. Igra priznana godba od Sv. Trojice v Slov. goricah. Ob 8.30 sprejem gostov pri pokopališču, nato spreved z godbo na čelu na prostor, kjer bo sv. maša. Po sv. maši zborovanje. Govorijo sami priznani kmečki govorniki, med njimi tudi predsednik Kmečke zveze g. Brodar in predsednik naše nove stanovske zbornice g. Steblovnik iz Šmartnega ob Paki.

Vse prebivalstvo obojega spoja iz obširnih Slovenskih goric in iz okraja Maribor levi breg, kakor tudi tovariše iz mariborskega desnega brega vabimo, da s tega našega kmečkega tabora sigurno udeležijo. Pripomnimo, da bodo udeleženci, kateri bodo prijavi udeležbo (najbolje bo, da se udeleženci prijavijo v večjih skupinah, da nam na ta način olajšajo delo) vsaj do 2. septembra, dobili tečno kosilo za 6 din, pa tudi iz-

Slovenska Krajina.

Veliki prosvetni tabor v Soboti. Veliki prosvetni tabor za vso Slovensko Krajino se bo vršil 5. septembra v Soboti. Na tabor je povabljen g. notranji minister dr. Anton Korošec. Skofa dr. Tomažiča bo zastopal na prireditvi g. stolni dekan dr. Cukala.

Uboj iz ljubosumnosti. Nož je zasadi v vrat domačemu hlapcu Josipu Seresu 36 letni posestnik Franc Bratkovič iz Petanjcev, Zabodeni je kmalu izkvravel. Do krvavega dejanja je prišlo, ker je bil hlapec ljubimec Bratkovičeve žene. Ubijalec se je sam napotil k orežnikom v Tišino in javil, kaj da je storil. Orožniki so ga predali po zaslisanju sodišču.

borna jareninska kapljica se bo dobila po nizki ceni. Zato pridite v obilnem številu!

Tabor v št. Ilju v Slov. goricah

bo na praznik 8. septembra. Na sporedu je obhod z godbo na čelu, sprejem gostov, sv. maša na prostem. Po sv. maši bo tabor. Govorijo minister dr. Krek, prof. dr. Franc Sušnik in Franjo Žebot. Popoldne telovadnji nastop in narodna veselica.

Vabimo na tabor obmejnih Slovencev vse naše organizacije in vsa društva iz Slov. goric, Maribora in okolice. Mariborčani se peljejo 8. avgusta ob 7, kdor ne more zjutraj, ima vlak ob 10. uri. Nedeljska železniška karta stane do št. Ilja in nazaj samo 7 din. Iz št. Ilja lepi izlet v okolico in na mejo. Vabimo Mariborčane in okoličane, da se peljejo po možnosti že ob 7 zjutraj. Povabite še znance in prijatelje v naš obmejni št. Ilj. Po možnosti javite svojo udeležbo odboru, Maribor, Loška ulica 10.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Še par dni in zagoreli bodo po naših vrhovih kresovi in vrste naših fantov in mož se bodo zgrnili po sprevedu k slavnostnemu taboru 29. avgusta okoli cerkve, popoldne pa k velikim telovadnim vajam naše mladine. Opozarjamo vse, katerim smo poslali prijave, da nam jih brž ko mogoče izpolnjene vrnejo. Bakljada se bo vršila v soboto ob osmih zvečer po trgu. Zberite se do takrat val

tako varno čuvala izročeno ji bogastvo.

Dobitek z vsiljeno srečko

Trafikantu K. Princu v Oberlaaju v Avstriji je ostalo od neke loterije nekoliko srečk, ki jim ni mogel najti kupca. Rezerviral je dve srečki zase. Neki Schutz je prišel v njegovo trafiko in Princ ga je skušal pridobiti za to, da bi eno izmed rezerviranih srečk kupil. Schutz ni hotel o tem ničesar slišati, končno pa se je trafikantu le posrečilo, da mu je eno srečko naravnost vsilil. Na dan šrebarija se je izkazalo, da ni Princ srečka, ki jo je ohranil zase, prišel nobene sreče, drug, Schutzova srečka pa je zadel 12.000 šillingov.

Takega Gašparja še niso videli. Vedno bolj se je razvnel in je pozabil, da bi besede prav tehtal, in se je hudo zaletel.

»Za te besede boš odgovarjal,« je zaškril sodnikov sin Lavrinc; »vsi ste za pričo, kako je žalil gosposko.«

Gašpar je zavpil, ne da bi preudaril in premislil: »Gosposke nisem žalil; če sem koga, tedaj sem žalil tvojega očeta, ki ni storil, kar je bil storiti dolžen. Čast gosposki! Toda gosposka ima tudi dolžnosti — in sodnik je dolžen, da varuje in brani poštene ljudi. — Naj gre tvoj gospod oče gor v Šmarje pa naj pretakne vso mežnarijo, če bo kaj našel od ukradenih reči! Še toliko ne, kar je črna za nohtom, ne bo našel, najsi preobrne vso hišo... Če pa najde kaj, tedaj bom svoje besede nazaj jemal.«

»Tako je! Sodnik naj gre gor v Šmarje! — Mežnarijo naj preišče! — To mora storiti. — To je njegova dolžnost.« Tako so vpili semintja čez mizo — napol zares, napol za šalo.

»Saj si ne upa! Saj ve, da bi moral z dolgim nosom oditi, ko bi ničesar ne našel!« je rohnal Gašpar. »Šmarčani bi ga z vilami nagnali. Še iz Kaple bi ga izkidali pa bi bilo konec njegove sodniške časti in slave.«

»Oho! Bomo le še videli!« je zagrozil Lavrinc, sodnikov sin.

»Upa si, upa! — Sodnik si upa! — Nič si ne upa! — Šema je!« — tako so se dajali fantje, ki

jim je bilo Gašparjevo in Lavrinčevo prerekanje za kratek čas.

Mojster Gašpar pa je vstal, stopil h krčmarici, ji plačal in jo poprosil, naj mu vrečo z dežniki do jutri shrani, jutri bo prišel ponjo. Onim za mizo pa je zaklical:

»Pojdem, da povem mežnarju, kaj se o njem govori. Tisti, ki imajo predolge jezike, bodo še kaj doživeli.«

Potem je odkrevsal še ves jezen iz gostilne.

»Lavrincek, he,« se je zarežal krojač Murko, »ali si kar tih pri kraju? Gašpar ti je šel mežnarjevo svarit. Vse bodo lahko poskrili, če imajo kaj takega, da je treba skriti.«

Lavrinc, ki ga je zmerom nekaj zazeblo, kadar mu je kdo spomnil njegovega hladnega, uradnega očeta, je okleval. Nazadnje je dejal:

»Res je! Takoj moram očetu sporočiti, kaj se je tu govorilo. Kdo gre z mano za pričo?«

Oglasil se je krojač Murko in še trije pa so se vsi skupaj napotili k sodniku na dom.

Mojster Gašpar pa je korakal gor v Šmarje. Venomer je brundal pred se in mahal z rokami. Še preden pa je prišel gor do macesnov, so ga došli štirje možki. Ko se je ozrl, jih je spoznal: bili so trije biriči in sodni pisar.

Prestrašil se je in je hlastno vprašal:

»Kam? Kam?«

(Dalje sledi)